

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการศึกษา ทักษะที่มีต่อฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ตารางที่ 1 ถึงตารางที่ 6) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประเภทอาหารที่บริโภคเป็นประจำ และความถี่ในการบริโภค

ส่วนที่ 2 ทักษะที่มีต่อฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบได้แก่

2.1 องค์ประกอบทัศนคติทางด้านความรู้ความเข้าใจ (ตารางที่ 7 ถึงตารางที่ 8) ได้แก่ การแปลความหมายของฉลากโภชนาการ วิธีการอ่านฉลากโภชนาการ ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของฉลากโภชนาการ

2.2 องค์ประกอบทัศนคติทางด้านความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อฉลากโภชนาการ (ตารางที่ 9) ประกอบด้วย ความพอใจในประโยชน์ของฉลากโภชนาการ ความพอใจในการอ่านฉลากก่อนซื้อ ความรู้สึกว่าฉลากโภชนาการเป็นสื่อทางด้านโภชนาการ และ ความเห็นว่าควรมีฉลากโภชนาการหรือไม่

2.3 องค์ประกอบทัศนคติทางด้านพฤติกรรมในการพิจารณาตัดสินใจเลือกซื้อ และเลือกบริโภคอาหารในภาชนะบรรจุปิดสนิท (ตารางที่ 10 ถึงตารางที่ 14) ประกอบด้วย พฤติกรรมการอ่านฉลากโภชนาการก่อนซื้ออาหาร ความสนใจข้อมูลและการให้ความสำคัญแก่ฉลากโภชนาการ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันของข้อมูล ประกอบด้วย การวิเคราะห์องค์ประกอบทัศนคติทางด้านความรู้ความเข้าใจจำแนกตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษา (ตารางที่ 15 ถึงตารางที่ 17) การวิเคราะห์องค์ประกอบทัศนคติทางด้านความรู้สึก ความพึงพอใจ ความคิดเห็นที่มีต่อฉลากโภชนาการจำแนกตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษา (ตารางที่ 18 ถึงตารางที่ 20)

การวิเคราะห์องค์ประกอบทัศนคติทางด้านพฤติกรรมในการพิจารณาตัดสินใจเลือกซื้อและเลือกบริโภคอาหารในภาชนะบรรจุปิดสนิทจำแนกตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษา (ตารางที่ 21 ถึงตารางที่ 29)

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับฉลากโภชนาการ ประกอบด้วยความคิดเห็นและ
ข้อเสนอแนะของผู้บริโภคจากแบบสอบถามที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (ตารางที่ 30)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	148	37.0
หญิง	252	63.0
รวม	400	100.0

จากตาราง 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 63.0 และเป็นเพศชาย จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20 – 34 ปี	322	80.5
35 – 49 ปี	54	13.5
50 ปีขึ้นไป	24	6.0
รวม	400	100.0

จากตาราง 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-34 ปี มีจำนวน 322 คน คิดเป็นร้อยละ 80.5 รองลงมาคืออายุระหว่าง 35-49 ปี มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 และอายุ 50 ปีขึ้นไป มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	85	21.2
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	247	61.8
ปริญญาโท หรือเทียบเท่า	56	14.0
สูงกว่าปริญญาโท	12	3.0
รวม	400	100.0

จากตาราง 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีจำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 61.8 รองลงมา ต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 ปริญญาโทหรือเทียบเท่า มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และสูงกว่าปริญญาโท มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการหรือพนักงานของรัฐ	63	15.8
นักศึกษา	184	46.0
พนักงานบริษัทเอกชน	83	20.8
เจ้าของกิจการ	45	11.2
อื่นๆ	25	6.2
รวม	400	100.0

จากตาราง 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา มีจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมา พนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 ข้าราชการหรือพนักงานของรัฐ มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 เจ้าของกิจการ มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 และอื่นๆ มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 ตามลำดับ

ทางด้านพฤติกรรมการบริโภคอาหารในภาชนะบรรจุปิดสนิท แบ่งเป็นประเภทอาหารที่บริโภคเป็นประจำและความถี่ในการบริโภค ซึ่งสรุปได้ดังรายละเอียดในตารางที่ 5-6

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทอาหารในภาชนะบรรจุปิดสนิท ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามบริโภคเป็นประจำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

อาหารในภาชนะบรรจุปิดสนิท	จำนวน	ร้อยละ	อันดับที่
1. เครื่องดื่ม น้ำผลไม้ น้ำอัดลม	294	73.5	1
2. นม นมเปรี้ยว โยเกิร์ต	287	71.8	2
3. ขนมขบเคี้ยว	205	51.3	4
4. อาหารกึ่งสำเร็จรูป บะหมี่ โจ๊ก	247	61.8	3
5. ขนมหวาน ลูกอม ไอศกรีม	124	31.0	8
6. กาแฟ ชา	147	36.8	7
7. เครื่องปรุงรส ซอส น้ำมัน	185	46.3	5
8. ผลไม้ดอง แหนม ไข่กรอก	60	15.0	9
9. ขนมปัง คุกกี้ ช็อกโกแลต	178	44.5	6
10. อื่นๆ	9	2.3	10

จากตาราง 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่บริโภคเครื่องดื่ม น้ำผลไม้ น้ำอัดลมเป็นประจำ มีจำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 รองลงมา บริโภคนม นมเปรี้ยว โยเกิร์ต มีจำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 71.8 อาหารกึ่งสำเร็จรูป บะหมี่ โจ๊ก มีจำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 61.8 ขนมขบเคี้ยว มีจำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 เครื่องปรุงรส ซอส น้ำมัน มีจำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3ขนมปัง คุกกี้ ช็อกโกแลต มีจำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5 กาแฟ ชา มีจำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 ขนมหวาน ลูกอม ไอศกรีม มีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 ผลไม้ดอง แหนม ไข่กรอก มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 และอื่นๆ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความถี่ในการบริโภค

ความถี่ในการบริโภค	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	172	43.0
2-3 วันครั้ง	137	34.2
อาทิตย์ละครั้ง	47	11.8
เดือนละครั้ง	25	6.2
เคยซื้อมารับประทานครั้งสองครั้ง	16	4.0
ไม่ทานเลย	3	0.8
รวม	400	100.0

จากตาราง 6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่บริโภคอาหารในภาชนะบรรจุปิดสนิททุกวัน มีจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมา บริโภค 2-3 วันครั้ง มีจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 อาทิตย์ละครั้ง มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 เดือนละครั้ง มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 เคยซื้อมารับประทานครั้งสองครั้ง มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 และไม่รับประทานเลย มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ทศนคติที่มีต่อฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

2.1 องค์ประกอบทัศนคติทางด้านความรู้ความเข้าใจ

ตาราง 7 แสดงผลการตอบถูกของแบบสอบถามเกี่ยวกับฉลากโภชนาการ

คำถาม	ตอบถูก	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คำถามเกี่ยวกับฉลากโภชนาการตัวอย่าง (ขนมขบเคี้ยวตรา A) ข้อ 1-5		
1. ท่านทราบหรือไม่ว่ามีการแสดงกรอบข้อมูลโภชนาการบนภาชนะบรรจุอาหารสำเร็จรูป	369	92.3
2. ปริมาณของขนมขบเคี้ยวในซองมีกี่กรัม	352	88.0
3. ถ้าท่านรับประทานขนมขบเคี้ยวตรา A จนหมดซองของท่านจะได้พลังงานจากไขมันเท่าใด	286	71.5
4. ปริมาณใยอาหารในขนมขบเคี้ยวตรา A เป็นกี่ % ของปริมาณที่แนะนำต่อวัน	338	84.5
5. ถ้าท่านบริโภคขนมขบเคี้ยวตรา A จนหมดซอง จะได้ปริมาณไขมันมากกว่าความต้องการของร่างกายใน 1 วัน ใช่หรือไม่	284	71.0
คำถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับฉลากโภชนาการ ข้อ 6-12		
.6ฉลากโภชนาการแสดงปริมาณพลังงานที่ได้รับทั้งหมดจากอาหารต่อ 1 หน่วยบริโภค	367	91.8
.7ฉลากโภชนาการยังไม่มีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย	272	68.0
.8หนึ่งหน่วยบริโภค หมายถึง ปริมาณอาหารที่แนะนำให้รับประทานในแต่ละครั้ง หรือ เรียกว่า “ กินครั้งละ ” นั่นเอง	235	58.8
.9ถ้าผลิตภัณฑ์นั้นอ้างว่ามีธาตุไอโอดีน ก็จะต้องมีธาตุไอโอดีนเป็นสารอาหารบังคับใน กรอบข้อมูลโภชนาการด้วย	311	77.8
.10ผลิตภัณฑ์อาหารทุกชนิดต้องมีฉลากโภชนาการ	62	15.5
.11จำนวนหน่วยบริโภคต่อซอง หมายถึง ปริมาณบรรจุสุทธิต่อซอง	90	22.5

.12ฉลากโภชนาการแสดง วัน เดือน ปี ที่ผลิต	184	46.0
--	-----	------

จากผลการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับฉลากโภชนาการเพื่อวัดระดับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับฉลากโภชนาการ มีคำถามจำนวน 12 ข้อ ถ้าตอบถูกได้ข้อละ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดได้ 0 คะแนน และได้ผลการวัดระดับความรู้ความเข้าใจของผู้บริโภค ดังรายละเอียดในตารางที่ 8

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับฉลากโภชนาการ

เกณฑ์วัดระดับความรู้ความเข้าใจ			จำนวน (คน)	ร้อยละ
คะแนนดิบ	ร้อยละ	ระดับ		
9 - 12	75% - 100%	มีความรู้ความเข้าใจมาก	88	22.0
6 - 8	50% - 74%	มีความรู้ความเข้าใจปานกลาง	263	65.8
1 - 5	ต่ำกว่า 50%	ไม่มีความรู้ความเข้าใจ	49	12.2
รวม			400	100.0

จากตาราง 8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจปานกลางเกี่ยวกับฉลากโภชนาการ มีจำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 รองลงมามีความรู้ความเข้าใจมาก มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และ ไม่มีความรู้ความเข้าใจ มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตารางที่ 7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในประเด็นคำถามย่อยตามลำดับดังนี้ คือทราบว่ามี การแสดงกรอบข้อมูล โภชนาการบนภาชนะบรรจุอาหารสำเร็จรูปมากที่สุด รองลงมา ฉลากโภชนาการแสดงปริมาณพลังงานที่ได้รับทั้งหมดจากอาหารต่อ 1 หน่วยบริโภค และพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหารทุกชนิดไม่จำเป็นต้องมีฉลากโภชนาการ และจำนวนหน่วยบริโภคต่อซองไม่ได้หมายถึงปริมาณบรรจุสุทธิต่อซองในระดับน้อยที่สุด ตามลำดับ

2.2 องค์ประกอบทัศนคติทางด้านความรู้สึก ความพึงพอใจ ความคิดเห็นที่มีต่อฉลาก โภชนาการ

ตาราง 9 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของระดับความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อฉลาก
โภชนาการ

ความรู้สึกที่มีต่อฉลากโภชนาการ	ระดับความรู้สึกหรือความคิดเห็น							ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	รวม			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
.1ฉลากโภชนาการมีประโยชน์ต่อผู้บริโภค	238 (59.5)	150 (37.5)	8 (2.0)	4 (1.0)	0 (0.0)	400 (100.0)	4.55	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
.2 การอ่านฉลากโภชนาการก่อนซื้ออาหาร ทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์	16 (4.0)	38 (9.5)	50 (12.5)	174 (43.5)	122 (30.5)	400 (100.0)	3.87	ไม่ เห็นด้วย	
.3ฉลากโภชนาการไม่มีประโยชน์เพราะ เป็นการเพิ่มต้นทุนให้ผู้ผลิต	6 (1.5)	31 (7.8)	54 (13.5)	147 (36.8)	162 (40.5)	400 (100.0)	4.07	ไม่ เห็นด้วย	
.4ควรอ่านฉลากโภชนาการก่อนซื้ออาหาร สำเร็จรูปเพื่อให้ได้สารอาหารที่เหมาะสม กับความต้องการของร่างกายเรา	153 (38.3)	210 (52.5)	34 (8.5)	2 (0.5)	1 (0.3)	400 (100.0)	4.28	เห็นด้วย	
.5ฉลากโภชนาการเป็นสื่อที่ให้ความรู้ ทางด้านโภชนศาสตร์อย่างหนึ่ง	156 (39.0)	209 (52.3)	27 (6.8)	7 (1.8)	1 (0.3)	400 (100.0)	4.28	เห็นด้วย	
.6ฉลากโภชนาการเข้าใจยาก	31 (7.8)	107 (26.8)	115 (28.8)	121 (30.3)	26 (6.5)	400 (100.0)	3.01	ไม่แน่ใจ	
.7ประเทศไทยไม่ควรนำฉลากโภชนาการ มาใช้	13 (3.3)	13 (3.3)	36 (9.0)	155 (38.8)	183 (45.8)	400 (100.0)	4.20	ไม่ เห็นด้วย	
.8ฉลากโภชนาการทำให้ผู้บริโภคไม่ถูก เอาเปรียบจากผู้ผลิต	141 (35.3)	161 (40.3)	82 (20.5)	10 (2.5)	6 (1.5)	400 (100.0)	4.05	เห็นด้วย	
.9ฉลากโภชนาการอาจหลอกลวง	43	132	160	42	23	400	2.68	ไม่แน่ใจ	

ผู้บริโภคได้	(10.8)	(33.0)	(40.0)	(10.5)	(5.8)	(100.0)		
--------------	--------	--------	--------	--------	-------	---------	--	--

ตาราง 9 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของระดับความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อผลาก โภชนาการ (ต่อ)

ความรู้สึกที่มีต่อผลากโภชนาการ	ระดับความรู้สึกหรือความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	รวม		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
.10ผลากโภชนาการทำให้ท่านสามารถ เปรียบเทียบเลือกซื้อหรือเลือกบริโภค อาหารชนิดเดียวกันที่มีประโยชน์กว่า และมีคุณค่าอาหารที่ดีกว่าได้	176 (44.0)	192 (48.0)	27 (6.8)	3 (0.8)	2 (0.5)	400 (100.0)	4.34	เห็นด้วย
.11ผลากโภชนาการทำให้ท่านสามารถ หลีกเลี่ยงสารอาหารที่ไม่ต้องการได้ เช่น ไขมัน โคเลสเตอรอล	172 (43.0)	195 (48.8)	26 (6.5)	2 (0.5)	5 (1.3)	400 (100.0)	4.32	เห็นด้วย
.12ผลากโภชนาการทำให้ผู้ผลิตหันมา แข่งขันด้านคุณค่าทางโภชนาการ ทำให้อาหารมีคุณภาพมากขึ้น	157 (39.3)	180 (45.0)	56 (14.0)	6 (1.5)	1 (0.3)	400 (100.0)	4.22	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยรวม							3.99	เห็นด้วย

คำถามวัดทัศนคติทางลบคือข้อ 2, 3, 6, 7, 9

จากตาราง 9 เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยของความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อฉลาก โฆษณาการของผู้ตอบแบบสอบถาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 จัดอยู่ในระดับทัศนคติเห็นด้วย

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความที่กล่าวว่าฉลาก โฆษณาการมีประโยชน์ต่อผู้บริโภค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกเห็นด้วยกับข้อความที่กล่าวว่าฉลาก โฆษณาการทำให้ ท่านสามารถเปรียบเทียบเลือกซื้อหรือเลือกบริโภคอาหารชนิดเดียวกันที่มีประโยชน์กว่าและมี คุณค่าอาหารที่ดีกว่าได้มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 รองลงมาคือ ข้อความที่กล่าวว่าฉลาก โฆษณาการทำให้ท่านสามารถหลีกเลี่ยงสารอาหารที่ไม่ต้องการได้ เช่น ไขมัน โคเลสเตอรอล มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ข้อความที่กล่าวว่าควรอ่านฉลาก โฆษณาการก่อนซื้ออาหารสำเร็จรูป เพื่อให้ได้สารอาหารที่เหมาะสมกับความต้องการของเราและข้อความที่กล่าวว่าฉลาก โฆษณาการเป็นสื่อที่ให้ความรู้ทางด้านโภชนศาสตร์อย่างหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ข้อความที่กล่าวว่าฉลาก โฆษณาการทำให้ผู้ผลิตหันมาแข่งขันด้านคุณค่าทาง โฆษณาการทำให้ อาหารมีคุณภาพมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และข้อความที่กล่าวว่าฉลาก โฆษณาการทำให้ ผู้บริโภคไม่ถูกเอาเปรียบจากผู้ผลิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกไม่แน่ใจกับข้อความที่กล่าวว่าฉลาก โฆษณาการเข้าใจ ยาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และข้อความที่กล่าวว่าฉลาก โฆษณาการอาจหลอกลวงผู้บริโภคได้มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กล่าวว่าประเทศไทยไม่ควร นำฉลาก โฆษณาการมาใช้มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 รองลงมาคือ ข้อความที่กล่าวว่าฉลาก โฆษณาการไม่มีประโยชน์เพราะเป็นการเพิ่มต้นทุนให้ผู้ผลิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และ ข้อความที่กล่าวว่าควรอ่านฉลาก โฆษณาการก่อนซื้ออาหารทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87

2.3 องค์ประกอบทัศนคติทางด้านพฤติกรรม

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการซื้อผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่มีฉลากโภชนาการ

การซื้อผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่มีฉลากโภชนาการ	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อ	185	46.2
ไม่ซื้อ	215	53.8
รวม	400	100.0

จากตาราง 10 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะไม่ซื้ออาหารที่ตนเองต้องการหากอาหารชนิดนั้นไม่มีฉลากโภชนาการ มีจำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 และถึงแม้ว่าอาหารที่ตนเองต้องการไม่มีฉลากโภชนาการก็จะซื้อ มีจำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการร้องเรียนไปยังสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคเมื่อพบว่าอาหารที่กล่าวอ้างทางโภชนาการเช่น แคลเซียมสูงหรือเสริมไอโอดีน ไม่มีฉลากโภชนาการ

การร้องเรียนไปยังสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค	จำนวน	ร้อยละ
ร้องเรียน	148	37.0
ไม่ร้องเรียน	252	63.0
รวม	400	100.0

จากตาราง 11 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ร้องเรียนไปยังสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคเมื่อพบว่าอาหารที่กล่าวอ้างสรรพคุณทางโภชนาการนั้นไม่มีฉลากโภชนาการ มีจำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 63.0 และร้องเรียนไปยังสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคเมื่อพบว่าอาหารที่กล่าวอ้างสรรพคุณทางโภชนาการนั้นไม่มีฉลากโภชนาการ มีจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการอ่านฉลากโภชนาการ
ก่อนซื้อ
ผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูป

การอ่านฉลากโภชนาการก่อนซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
อ่านทุกครั้ง	117	29.2
อ่านเป็นบางครั้ง	268	67.0
ไม่อ่านเลย	15	3.8
รวม	400	100.0

จากตาราง 12 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อ่านฉลากโภชนาการเป็นบางครั้ง
ก่อนซื้ออาหารสำเร็จรูปมารับประทาน มีจำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 รองลงมาอ่าน
ฉลากโภชนาการทุกครั้งก่อนซื้อ มีจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 และไม่อ่านฉลาก
โภชนาการก่อนซื้อเลย มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลบนฉลากโภชนาการซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสนใจอ่าน

ข้อมูลบนฉลากโภชนาการ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับที่
1. หนึ่งหน่วยบริโภคและจำนวนหน่วยบริโภค	301	75.2	4
2. พลังงานทั้งหมดและพลังงานจากไขมัน	329	82.2	2
3. ปริมาณร้อยละที่แนะนำต่อวัน) เช่น โปรตีน ,ไขมัน ...)	284	71.0	5
4. ปริมาณของวิตามินและเกลือแร่ที่สำคัญ	320	80.0	3
5. ปริมาณสารอาหารที่แนะนำให้รับประทานต่อวัน (Thai RDI)	282	70.5	6
6. ข้อมูลอื่นๆที่กล่าวอ้าง เช่น ไขมันต่ำ แคลเซียมสูง	342	85.5	1

จากตาราง 13 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สนใจข้อมูลอื่นๆที่กล่าวอ้าง เช่น ไขมันต่ำ แคลเซียมสูง มากที่สุดมีจำนวน 342 คน คิดเป็นร้อยละ 85.5 รองลงมาสนใจข้อมูลพลังงานทั้งหมดและพลังงานจากไขมัน มีจำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 82.2 สนใจข้อมูลปริมาณของวิตามินและเกลือแร่ที่สำคัญ มีจำนวน 320 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 สนใจข้อมูลหนึ่งหน่วยบริโภคและจำนวนหน่วยบริโภค มีจำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 75.2 สนใจข้อมูลปริมาณร้อยละที่แนะนำต่อวัน) เช่น โปรตีน ,ไขมัน ...)มีจำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 71.0 และสนใจข้อมูลปริมาณสารอาหารที่แนะนำให้รับประทานต่อวัน (Thai RDI) น้อยที่สุด มีจำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาเหตุที่ไม่สนใจอ่านฉลากโภชนาการ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สาเหตุที่ไม่สนใจอ่านฉลากโภชนาการ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับที่
.1ไม่เข้าใจข้อมูลในฉลากโภชนาการ จึงไม่สนใจอ่าน	126	31.5	5
.2เสียเวลา	114	28.5	6
.3โดยปกติทานอาหารประเภทใดก็ได้ ไม่ได้ใส่ใจคุณค่าทางโภชนาการมากนัก	95	23.8	7
.4ฉลากโภชนาการทำให้ดูเหมือนโฆษณาสรรพคุณเกินจริง	143	35.8	3
.5อาหารบางชนิดไม่มีฉลากโภชนาการ ผู้บริโภคก็ยังรับประทานได้	154	38.5	2
.6รู้อยู่แล้วว่ามีสารอาหารอะไร ไม่จำเป็นต้องดูฉลากโภชนาการก็ได้	65	16.2	9
.7มั่นใจยี่ห้อสินค้าว่าจะไม่หลอกลวง	127	31.8	4
.8ฉลากโภชนาการมีขนาดเล็กเกินไป ตัวหนังสือเล็กเกินไป	158	39.5	1
.9ฉลากโภชนาการไม่น่าเชื่อถือ	93	23.2	8

จากตาราง 14 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่สนใจอ่านฉลากโภชนาการ เพราะฉลากโภชนาการมีขนาดเล็กเกินไป ตัวหนังสือเล็กเกินไป มากที่สุด มีจำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาไม่สนใจอ่านฉลากโภชนาการเพราะสาเหตุที่ว่าอาหารบางชนิดไม่มีฉลากโภชนาการผู้บริโภคก็ยังรับประทานได้ มีจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ฉลากโภชนาการทำให้ดูเหมือนโฆษณาสรรพคุณเกินจริง มีจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 มั่นใจยี่ห้อสินค้าว่าจะไม่หลอกลวง มีจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ไม่เข้าใจข้อมูลในฉลากโภชนาการ จึงไม่สนใจอ่าน มีจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 เสียเวลา มีจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 โดยปกติทานอาหารประเภทใดก็ได้ ไม่ได้ใส่ใจคุณค่าทางโภชนาการมากนัก มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 ฉลากโภชนาการไม่น่าเชื่อถือ มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 และไม่สนใจอ่านฉลากโภชนาการเพราะรู้อยู่แล้วว่ามีสารอาหารอะไร ไม่จำเป็นต้องดูฉลากโภชนาการก็ได้ มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันของข้อมูล

ตาราง 15 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าทดสอบไคสแควร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทางด้าน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฉลากโภชนาการ จำแนกตามเพศ

เพศ	ระดับความรู้ความเข้าใจ			รวม	χ^2 (P-Value)
	มาก	ปานกลาง	ไม่มี		
ชาย	33 (8.25%)	93 (23.25%)	22 (5.50%)	148 (37.00%)	1.624 (0.444)
หญิง	55 (13.75%)	170 (42.50%)	27 (6.75%)	252 (63.00%)	
รวม	88 (22.00%)	263 (65.75%)	49 (12.25%)	400 (100.00%)	

จากตารางที่ 15 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศไม่มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.624 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า P-value โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ได้ค่า P-value มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศไม่มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ตาราง 16 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าทดสอบไคสแควร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทางด้าน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฉลากโภชนาการ จำแนกตามอายุ

อายุ	ระดับความรู้ความเข้าใจ			รวม	χ^2 (P-Value)
	มาก	ปานกลาง	ไม่มี		
20 – 34 ปี	66 (16.50%)	222 (55.50%)	34 (8.50%)	322 (80.50%)	8.113 (0.017)
35 ปีขึ้นไป	22 (5.50%)	41 (10.25%)	15 (3.75%)	78 (19.50%)	
รวม	88 (22.00%)	263 (65.75%)	49 (12.25%)	400 (100.00%)	

จากตารางที่ 16 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุมีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 8.113 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า P-value โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ได้ค่า P-value มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุมีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ตาราง 17 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าทดสอบไคสแควร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทางด้าน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฉลากโภชนาการ จำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	ระดับความรู้ความเข้าใจ			รวม	χ^2 (P-Value)
	มาก	ปานกลาง	ไม่มี		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	26 (6.50%)	51 (12.75%)	8 (2.00%)	85 (21.25%)	7.838 (0.098)
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	44 (11.00%)	172 (43.00%)	31 (7.75%)	247 (61.75%)	
ปริญญาโท หรือสูงกว่า	18 (4.50%)	40 (10.0%)	10 (2.50%)	68 (17.0%)	
รวม	88 (22.00%)	263 (65.75%)	49 (12.25%)	400 (100.00%)	

จากตารางที่ 17 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาไม่มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 7.838 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า P-value โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ได้ค่า P-value มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาไม่มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ตาราง 18 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าทดสอบไคสแควร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทางด้าน ความรู้สึก ความพึงพอใจ ความคิดเห็นที่มีต่อฉลากโภชนาการ จำแนกตามเพศ

เพศ	ระดับความรู้สึกหรือความคิดเห็น			รวม	χ^2 (P-Value)
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ		
ชาย	10 (2.50%)	113 (28.25%)	25 (6.25%)	148 (37.00%)	16.265 (0.000)
หญิง	52 (13.00%)	176 (44.00%)	24 (6.00%)	252 (63.00%)	
รวม	62 (15.50%)	289 (72.25%)	49 (12.25%)	400 (100.00%)	

จากตารางที่ 18 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศมีผลต่อระดับความรู้สึก ความพึงพอใจ ความคิดเห็นที่มีต่อฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 16.265 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า P-value โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ได้ค่า P-value มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศมีผลต่อระดับความรู้สึก ความพึงพอใจ ความคิดเห็นที่มีต่อฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ตาราง 19 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าทดสอบไคสแควร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทางด้าน ความรู้สึก ความพึงพอใจ ความคิดเห็นที่มีต่อฉลากโภชนาการ จำแนกตามอายุ

อายุ	ระดับความรู้สึกหรือความคิดเห็น			รวม	χ^2 (P-Value)
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ		
20 – 34 ปี	58 (14.50%)	233 (58.25%)	31 (7.75%)	322 (80.50%)	15.999 (0.000)
35 ปีขึ้นไป	4 (1.00%)	56 (14.00%)	18 (4.50%)	78 (19.50%)	
รวม	62 (15.50%)	289 (72.25%)	49 (12.25%)	400 (100.00%)	

จากตารางที่ 19 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุมีผลต่อระดับความรู้สึก ความพึงพอใจ ความคิดเห็นที่มีต่อฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 15.999 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า P-value โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ได้ค่า P-value มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุมีผลต่อระดับความรู้สึก ความพึงพอใจ ความคิดเห็นที่มีต่อฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ตาราง 20 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าทดสอบไคสแควร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทางด้าน ความรู้สึก ความพึงพอใจ ความคิดเห็นที่มีต่อผลตกโภชนาการ จำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	ระดับความรู้สึกหรือความคิดเห็น			รวม	χ^2 (P-Value)
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6 (1.50%)	66 (16.50%)	13 (3.25%)	85 (21.25%)	6.839 (0.145)
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	46 (11.50%)	173 (43.25%)	28 (7.00%)	247 (61.75%)	
ปริญญาโท หรือสูงกว่า	10 (2.50%)	50 (12.50%)	8 (2.00%)	68 (17.00%)	
รวม	62 (15.50%)	289 (72.25%)	49 (12.25%)	400 (100.00%)	

จากตารางที่ 20 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาไม่มีผลต่อระดับ ความรู้สึก ความพึงพอใจ ความคิดเห็นที่มีต่อผลตกโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 6.839 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า P-value โดย ใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ได้ค่า P-value มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาไม่มีผลต่อระดับความรู้สึก ความพึงพอใจ ความคิดเห็นที่มีต่อผลตกโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ตาราง 21 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าทดสอบไคสแควร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทางด้านพฤติกรรมในการพิจารณาตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่มีฉลากโภชนาการ จำแนกตามเพศ

เพศ	การซื้อผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่มีฉลากโภชนาการ		รวม	χ^2 (P-Value)
	ซื้อ	ไม่ซื้อ		
ชาย	66 (16.50%)	82 (20.50%)	148 (37.00%)	0.259 (0.611)
หญิง	119 (29.75%)	133 (33.25%)	252 (63.00%)	
รวม	185 (46.25%)	215 (53.75%)	400 (100.00%)	

จากตารางที่ 21 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศไม่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่มีฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.259 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า P-value โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ได้ค่า P-value มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศไม่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่มีฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ตาราง 22 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าทดสอบไคสแควร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทางด้านพฤติกรรมในการพิจารณาตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่มีฉลากโภชนาการ จำแนกตามอายุ

อายุ	การซื้อผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่มีฉลากโภชนาการ		รวม	χ^2 (P-Value)
	ซื้อ	ไม่ซื้อ		
20 – 34 ปี	152 (38.00%)	170 (42.50%)	322 (80.50%)	0.606 (0.436)
35 ปีขึ้นไป	33 (8.25%)	45 (11.25%)	78 (19.50%)	
รวม	185 (46.25%)	215 (53.75%)	400 (100.00%)	

จากตารางที่ 22 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุไม่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่มีฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.606 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า P-value โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ได้ค่า P-value มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุไม่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่มีฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ตาราง 23 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าทดสอบไคสแควร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทางด้านพฤติกรรมในการพิจารณาตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่มีฉลากโภชนาการ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	การซื้อผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่มีฉลากโภชนาการ		รวม	χ^2 (P-Value)
	ซื้อ	ไม่ซื้อ		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	32 (8.00%)	53 (13.30%)	85 (21.25%)	3.285 (0.194)
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	119 (29.75%)	128 (32.00%)	247 (61.75%)	
ปริญญาโท หรือสูงกว่า	34 (8.50%)	34 (8.50%)	68 (17.00%)	
รวม	185 (46.25%)	215 (53.75%)	400 (100.00%)	

จากตารางที่ 23 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาไม่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่มีฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.285 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า P-value โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ได้ค่า P-value มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาไม่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่มีฉลากโภชนาการของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ตาราง 24 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าทดสอบไคสแควร์ของผู้ตอบแบบสอบถามทางด้านพฤติกรรมกรร็องเรียนไปยั้งสำนักงานคຸ້มครองผู้บริโภคเมื่อพบว่อาหารที่กล่าวอ้างคุณค่าทางโภชนาการเช่น แคลเซียมสูงหรือเสริมไอโอดีน ไม่มีผลลาคโภชนาการ จำแนกตามเพศ

เพศ	การร็องเรียนไปยั้งสำนักงานคຸ້มครองผู้บริโภค		รวม	χ^2 (P-Value)
	ร็องเรียน	ไม่ร็องเรียน		
ชาย	59 (14.75%)	89 (22.25%)	148 (37.00%)	0.827 (0.363)
หญิง	89 (22.25%)	163 (40.75%)	252 (63.00%)	
รวม	148 (37.00%)	252 (63.00%)	400 (100.00%)	

จากตารางที่ 24 พบว่ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศไม่มีผลต่อพฤติกรรมกรร็องเรียนไปยั้งสำนักงานคຸ້มครองผู้บริโภคของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อพบว่อาหารที่กล่าวอ้างคุณค่าทางโภชนาการนั้น ไม่มีผลลาคโภชนาการ จากค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.827 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า P-value โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ได้ค่า P-value มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศไม่มีผลต่อพฤติกรรมกรร็องเรียนไปยั้งสำนักงานคຸ້มครองผู้บริโภคของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อพบว่อาหารที่กล่าวอ้างคุณค่าทางโภชนาการนั้น ไม่มีผลลาคโภชนาการ

ตาราง 25 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าทดสอบไคสแควร์ของผู้ตอบแบบสอบถามทางด้าน พฤติกรรมการร้องเรียนไปยังสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคเมื่อพบว่าอาหารที่กล่าวอ้างคุณค่าทาง โภชนาการเช่น แคลเซียมสูงหรือเสริมไอโอดีน ไม่มีฉลากโภชนาการ จำแนกตามอายุ

อายุ	การร้องเรียนไปยังสำนักงาน คุ้มครองผู้บริโภค		รวม	χ^2 (P-Value)
	ร้องเรียน	ไม่ร้องเรียน		
20 – 34 ปี	121 (30.25%)	201 (50.25%)	322 (80.50%)	0.236 (0.627)
35 ปีขึ้นไป	27 (6.75%)	51 (12.75%)	78 (19.50%)	
รวม	148 (37.00%)	252 (63.00%)	400 (100.00%)	

จากตารางที่ 25 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุไม่มีผลต่อพฤติกรรมการร้องเรียนไป
ยังสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อพบว่าอาหารที่
กล่าวอ้างคุณค่าทางโภชนาการนั้นไม่มีฉลากโภชนาการ จากค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ
0.236 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า P-value โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ได้
ค่า P-value มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุไม่มีผลต่อพฤติกรรมการ
ร้องเรียนไปยังสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อ
พบว่าอาหารที่กล่าวอ้างคุณค่าทางโภชนาการนั้นไม่มีฉลากโภชนาการ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 26 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าทดสอบไคสแควร์ของผู้ตอบแบบสอบถามทางด้าน พฤติกรรมการร้องเรียนไปยังสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคเมื่อพบว่าอาหารที่กล่าวอ้างคุณค่าทาง

โภชนาการเช่น แคลเซียมสูงหรือเสริมไอโอดีน ไม่มีผลลาโภชนาการ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	การร้องเรียนไปยังสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค		รวม	χ^2 (P-Value)
	ร้องเรียน	ไม่ร้องเรียน		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	32 (8.00%)	53 (13.25%)	85 (21.25%)	3.915 (0.141)
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	84 (21.00%)	163 (40.75%)	247 (61.75%)	
ปริญญาโท หรือสูงกว่า	32 (8.00%)	36 (9.00%)	68 (17.00%)	
รวม	148 (37.00%)	252 (63.00%)	400 (100.00%)	

จากตารางที่ 26 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาไม่มีผลต่อพฤติกรรมการร้องเรียนไปยังสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อพบว่าอาหารที่กล่าวอ้างคุณค่าทางโภชนาการนั้นไม่มีผลลาโภชนาการ จากค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.915 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า P-value โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ได้ค่า P-value มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาไม่มีผลต่อพฤติกรรมการร้องเรียนไปยังสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อพบว่าอาหารที่กล่าวอ้างคุณค่าทางโภชนาการนั้นไม่มีผลลาโภชนาการ

ตาราง 27 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าทดสอบไคสแควร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทางด้านพฤติกรรม การอ่านฉลากโภชนาการก่อนซื้อผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูป จำแนกตามเพศ

เพศ	การอ่านฉลากโภชนาการก่อนซื้อ			รวม	χ^2 (P-Value)
	อ่านทุกครั้ง	อ่านเป็น บางครั้ง	ไม่อ่านเลย		
ชาย	37 (9.25%)	105 (26.25%)	6 (1.50%)	148 (37.00%)	2.055 (0.358)
หญิง	80 (20.00%)	163 (40.75%)	9 (2.25%)	252 (63.00%)	
รวม	117 (29.25%)	268 (67.00%)	15 (3.75%)	400 (100.00%)	

จากตารางที่ 27 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศไม่มีผลต่อพฤติกรรมการอ่านฉลากโภชนาการก่อนซื้อผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.055 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า P-value โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ได้ค่า P-value มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศไม่มีผลต่อพฤติกรรมการอ่านฉลากโภชนาการก่อนซื้อผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 28 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าทดสอบไคสแควร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทางด้านพฤติกรรมการอ่านฉลากโภชนาการก่อนซื้อผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูป จำแนกตามอายุ

อายุ	การอ่านฉลากโภชนาการก่อนซื้อ			รวม	χ^2 (P-Value)
	อ่านทุกครั้ง	อ่านเป็น บางครั้ง	ไม่อ่านเลย		
20 – 34 ปี	85 (21.25%)	228 (57.00%)	9 (2.25%)	322 (80.50%)	12.182 (0.002)
35 ปีขึ้นไป	32 (8.00%)	40 (10.00%)	6 (1.5%)	78 (19.50%)	
รวม	117 (29.25%)	268 (67.00%)	15 (3.75%)	400 (100.00%)	

จากตารางที่ 28 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุมีผลต่อพฤติกรรมการอ่านฉลากโภชนาการก่อนซื้อผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 12.182 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า P-value โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ได้ค่า P-value มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุมีผลต่อพฤติกรรมการอ่านฉลากโภชนาการก่อนซื้อผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ตาราง 29 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าทดสอบไคสแควร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทางด้านพฤติกรรมการอ่านฉลากโภชนาการก่อนซื้อผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูป จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	การอ่านฉลากโภชนาการก่อนซื้อ			รวม	χ^2 (P-Value)
	อ่านทุกครั้ง	อ่านเป็น บางครั้ง	ไม่อ่านเลย		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	24 (6.00%)	55 (13.75%)	6 (1.50%)	85 (21.25%)	6.965 (0.138)
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	68 (17.00%)	170 (42.50%)	9 (2.25%)	247 (61.75%)	
ปริญญาตรีโท หรือสูงกว่า	25 (6.25%)	43 (10.75%)	0 (0.00%)	68 (17.00%)	
รวม	117 (29.25%)	268 (67.00%)	15 (3.75%)	400 (100.00%)	

จากตารางที่ 28 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาไม่มีผลต่อพฤติกรรมการอ่านฉลากโภชนาการก่อนซื้อผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูป ของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 6.965 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า P-value โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ได้ค่า P-value มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาไม่มีผลต่อพฤติกรรมการอ่านฉลากโภชนาการก่อนซื้อผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับฉลากโภชนาการ

ตาราง 30 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริโภคเกี่ยวกับฉลากโภชนาการจากแบบสอบถามที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ฉลากโภชนาการเข้าใจยาก ข้อมูลมากเกินไป เกิดความสับสนได้บุคคลทั่วไปไม่น่าจะเข้าใจ ฉลากโภชนาการมีขนาดเล็กเกินไป ตัวหนังสือเล็กเกินไป น่าจะบอกเฉพาะข้อมูลโภชนาการหลัก เช่น มีสารอาหารประเภทใด ไม่ควรทวนสารอาหารประเภทใดก็เพียงพอแล้ว จะทำให้น่าสนใจมากขึ้น ควรปรับปรุงฉลากให้น่าสนใจมากขึ้น	47	11.75
2. ฉลากโภชนาการดูเหมือนกล่าวอ้างโภชนาการเกินความเป็นจริง ไม่ตรงกับปริมาณและคุณภาพของอาหารจริงๆ หลอกลวง ไม่น่าเชื่อถือ ไม่มีมาตรฐาน ไม่ทราบว่ามีการตรวจสอบและควบคุมอย่างจริงจังหรือไม่ ควรมีกฎหมายลงโทษกรณีกล่าวอ้างโภชนาการเกินความเป็นจริง	27	6.75
3. ฉลากโภชนาการมีประโยชน์ เห็นด้วยที่มีฉลากโภชนาการ ทำให้คนไทยใส่ใจสุขภาพมากขึ้น เลือktanอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการได้ ทำให้ตระหนักถึงการได้รับสารอาหารจากผลิตภัณฑ์ที่บริโภคมากขึ้น	15	3.75
4. ผลิตภัณฑ์อาหารทุกชนิดควรมีฉลากโภชนาการ สินค้าทุกชนิดที่บริโภคได้ควรมีฉลากโภชนาการ อาหารสำเร็จรูปทุกชนิดควรมีฉลากโภชนาการ	10	2.50
5. ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวิธีการอ่านฉลากโภชนาการให้มากกว่านี้ หรือมีคำแนะนำในการอ่านฉลากโภชนาการเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น และควรให้ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์และโทษของสารอาหารแต่ละประเภทแก่ประชาชนให้มากขึ้น	8	2.00
6. ไม่เข้าใจว่าร้อยละของปริมาณสารอาหารที่แนะนำให้บริโภคต่อวันหมายความว่าอย่างไร ไม่ควรบอกเป็น %Thai RDI ทำให้เข้าใจ	7	1.75

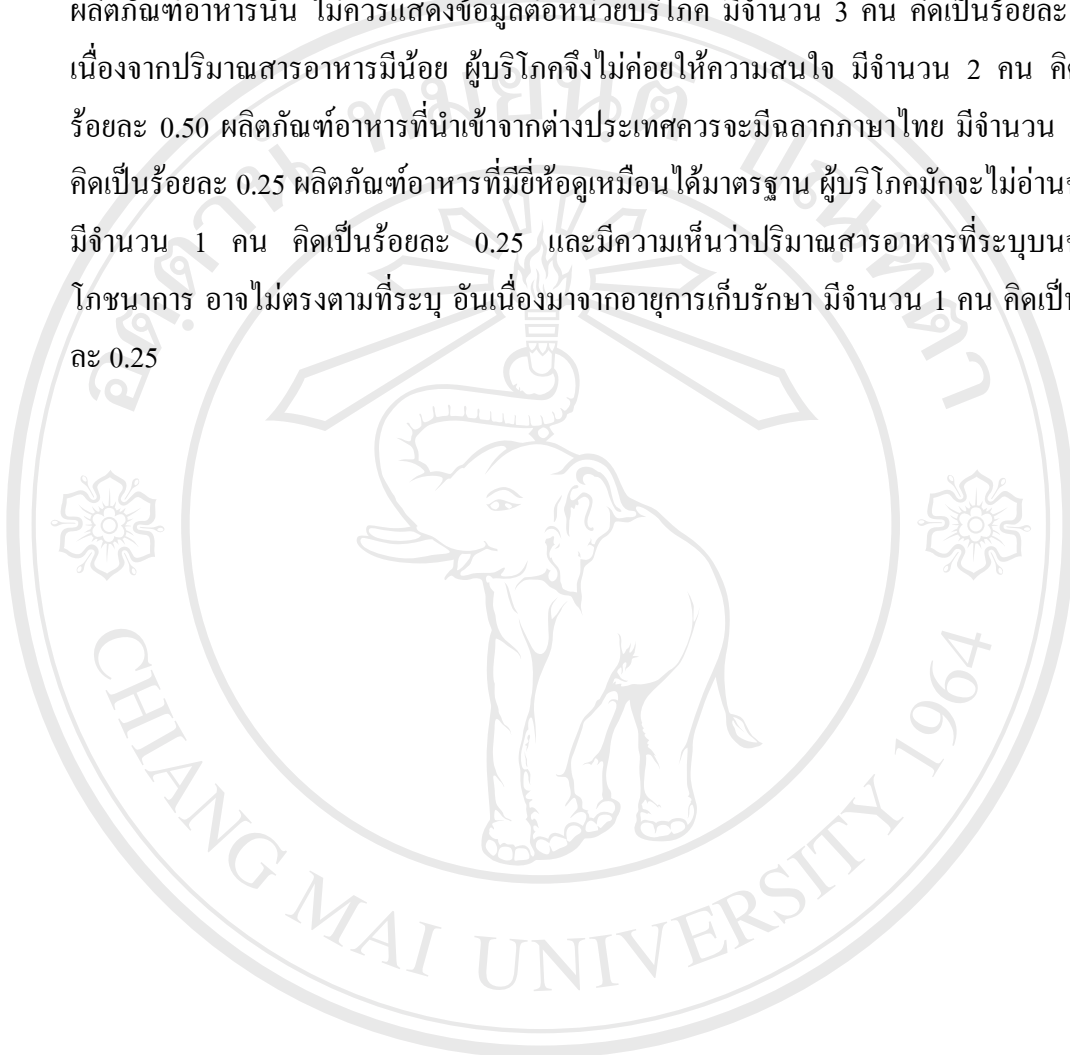
ยาก และไม่สามารถนำไปคำนวณร่วมกับการรับประทานอาหารแต่ละมื้อ ได้		
--	--	--

ตาราง 30 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริโภคเกี่ยวกับฉลากโภชนาการจากแบบสอบถามที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (ต่อ)

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
7. ควรแสดงข้อมูลสารอาหารตามปริมาณบรรจุสุทธิหรือตามน้ำหนักของผลิตภัณฑ์อาหารนั้น ไม่ควรแสดงข้อมูลต่อหน่วยบริโภค	3	0.75
8. เนื่องจากปริมาณสารอาหารมีน้อย ส่งผลกับร่างกายในระยะยาว ผู้บริโภคจึงไม่ค่อยให้ความสนใจ จะมีเฉพาะผู้ป่วยหรือผู้ควบคุมอาหารบางประเภทเท่านั้นที่จะให้ความสำคัญอย่างจริงจัง	2	0.50
9. ผลิตภัณฑ์อาหารที่นำเข้าจากต่างประเทศควรมีฉลากภาษาไทย	1	0.25
10. ผลิตภัณฑ์อาหารที่มียี่ห้อดูเหมือนได้มาตรฐาน ผู้บริโภคจะไม่ใส่ใจอ่านฉลากเท่าไร แต่ผลิตภัณฑ์อาหารที่ผลิตกันเองในชุมชน ผู้บริโภคจะอ่านฉลากก่อนเสมอ	1	0.25
11. ปริมาณสารอาหารที่ระบุบนฉลากโภชนาการ อาจไม่ตรงตามที่ระบุ อันเนื่องมาจากอายุการเก็บรักษา ทำให้ปริมาณเปลี่ยนแปลงได้	1	0.25
รวม	122	30.50

จากตาราง 30 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าฉลากโภชนาการมีขนาดเล็กเกินไปและเข้าใจยากมากที่สุด มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 รองลงมา มีความเห็นว่าฉลากโภชนาการทำให้ดูเหมือนกล่าวอ้างโภชนาการเกินจริง มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 มีความเห็นว่าฉลากโภชนาการมีประโยชน์ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 เสนอแนะว่าผลิตภัณฑ์อาหารทุกชนิดควรมีฉลากโภชนาการ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 เสนอแนะว่าควรมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวิธีการอ่านฉลากโภชนาการให้มากกว่านี้ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ไม่เข้าใจว่าร้อยละของ

ปริมาณสารอาหารที่แนะนำให้บริโภคต่อวันหมายความว่าอย่างไร มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 เสนอแนะว่าควรแสดงข้อมูลสารอาหารตามปริมาณบรรจุสุทธิหรือตามน้ำหนักของผลิตภัณฑ์อาหารนั้น ไม่ควรแสดงข้อมูลต่อหน่วยบริโภค มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 เนื่องจากปริมาณสารอาหารมีน้อย ผู้บริโภคจึงไม่ค่อยให้ความสนใจ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ผลิตภัณฑ์อาหารที่นำเข้าจากต่างประเทศควรมีฉลากภาษาไทย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 ผลิตภัณฑ์อาหารที่มียี่ห้อดูเหมือนได้มาตรฐาน ผู้บริโภคมักจะไม้อ่านฉลาก มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 และมีความเห็นว่าปริมาณสารอาหารที่ระบุบนฉลากโภชนาการ อาจไม่ตรงตามที่ระบุ อันเนื่องมาจากอายุการเก็บรักษา มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved